

Сніговик – один з найулюбленіших символів зимових свят та розваг.

В багатьох країнах 18 січня святкують Всесвітній день сніговика. А ось християнська легенда говорить про те, що сніговики – це янголи, а сніг – дар з неба. І наші улюблені зимові герої ніби здатні передати Богові прохання людей. Тому, коли зі снігу ліпили маленького сніговичка, йому шепотіли свої сокровенні бажання.

Ідея цього свята спала на думку колекціонеру Корнеліусу Гретцю з Німеччини. Ще у юнацькому віці він розпочав збирати зображення сніговиків, а в 2008 році зі своєю колекцією з понад трьома тисячами експонатів увійшов до книги рекордів Гіннеса. Корнеліус міркував так: по-перше – в середині січня в багатьох країнах є сніг. По-друге – цифра 18 схожа на сніговика, який тримає в руках віник. По-третє – у цей день не було жодного міжнародного свята!

На Русі сніговиків ліпили з давніх язичницьких часів і шанували як духів зими. До них, як і до діда Мороза, ставилися з належною повагою і зверталися з проханнями про допомогу і зменшення тривалості лютих морозів. Наші предки вірили, що зимовими природними явищами (туманами, снігами, хуртовинами) керують духи жіночої статі. Тому, щоб виявити свою повагу до них, ліпили снігових баб.

У Європі сніговиків завжди ліпили поруч із будинками, щедро прикрашали гірляндами і домашнім начинням, одягали в шарфи, а в руки вручали гіллясті мітли. У деталях їхніх «шат» вгадується містичний характер. Наприклад, ніс у вигляді морквини прикріплювали, щоб умилостивити духів, що посилають врожай і родючість. Перевернуте відро на голові символізувало достаток у домі.

Тому ми разом з дітьми теж долучилися до цього свята, та виготовили сніговичків власними руками.

